

LATRIN-PRESS – Nápis na veřejných záchodcích. Místa, kam „i císař pán chodí pěšky“, představovala svobodnou tvůrčí platformu, kde neplatily ideologické ani mravní regule a kam nedosáhly dlouhé prsty cenzorů. Anonymní záchodová poezie se soustředila nejen na samotný výkon potřeby, ale reflektovala i různá politická a společenská témata, tudíž představuje svěbytný zdroj folklorního humoru. Dění kolem latrín se dostalo i do anekdotického vyprávění. Viz třeba historku o pracovníci z veřejných záchodků na Václavském náměstí, která vymyslela zlepšovák. Na každé WC pověsila obrázek Leonida Brežněva s verši: „V době zimní nebo letní hlíděj mísu toaletní, jeden pohled na tě stačí a už se to lépe tlačí.“

> *Latrin-press (I, II)*

Od hajzlu k pajzlu

Prd prolétne jako motýl
třeba keřem rybízu.
Kdybych já byl pouhým prdem,
uletěl bych z Bytízu.

Jsi-li dobrý hospodář,
republice věrný,
vytři prdel prstem,
papír dej do sběrný!

Nebýt mojí drahé vlasti
vrhl bych se do propasti
střemhlav, střembřich, střemprdel,
abych tady nesmrděl.

Vyseru se z podoby
do téhleté nádoby,
je-li v hovně kovadlina,
zbyde tady rozvalina.

Život běží jako jelen
do prdele byvše střelen,
sotva zbavíš pannu věnce,
už je tady impotence.

Přej a bude ti přáno,
ser a bude ti...

Serme dál, statně dál

sraní je náš ideál,
ve sraní nadšení,
už jsme celí zmazaní,
jak jdeme, sereme,
až se celí třeseme,
serme dál, serme víc,
sere borců na tisíc.

(Spějme dál)

Hali hola, od hajzlu k pajzlu

od putyky k putyce jdem,
společnou silou sráče
záchody, splachovače
společnou silou poserem.

(Pochod rudých námořníků)

Nad hospodou táhnou mraky,
yser se a táhni taky.

LEONIDAS – Nelítostný spartský král, který se proslavil hrdinským odporem proti mnohonásobné perské přesile v bitvě u Thermopyl. Ruský „Leonidas“, tedy Leonid Iljič Brežněv, který vládl sovětskému lidu v letech 1964–1982, na to šel obráceně. V mnohonásobné přesile pěti zemí přepadl roku 1968 malý státeczek v srdci Evropy, který nekladl žádný odpor. Jedinou zbraní napadeného trpaslíka byl humor – a ten prostřílel Brežněva jako řešeto.

> *Leonid Stalagnát (II)* > *Žrebněv (I)*

Až Brežněva přejede parní válec...

Víte, že Brežněv má přijít v Československu na známky?
Ale na psí.

Iljič se probouzí a na čele mu sedí ohromná žába. Chce ji odmrstit, ale zjistí, že žába je přirostlá.

Okamžitě přivolá lékaře, který kroučí hlavou:

„Jak se to jen mohlo stát?“

Žába promluví lidským hlasem: „Já ani nevím, probudím se a tohle mi vyrostlo u prdele!“

Jak se pozná Husák mezi husama?

Podle brejlí.

Jak se pozná Brežněv mezi volama?

Těžko.

Brežněv napsal bestseller. Jmenuje se to – Bylo nás pět na jednoho.

Co bude, až přejede papeže parní válec?

Svatej obrázek.

Co bude, až přejede Brežněva parní válec?

Svatej pokoj.

Brežněv na Řípu: „Ó, strana mají krásivaja, mají straná.“

Babička okopávající pod Řípem brambory: „Ale soudruhu, to je přece Československo.“

„I kuš, babo, ty ses za svobodna taky jmenovala jinak!“

Na co umřel Brežněv?

Na přání lidu.

„Tak už je znám Brežněvův nástupce.“

„Kdo?“

„No přece Žiguli. Po Nixonovi taky přišel Ford!“

„Jezdí vlakem, budeš fit, vzkazuje ti Leonid!“

LÉTAJÍCÍ UNIVERZITA – Soukromé bytové semináře pořádané vysokoškolskými pedagogy vyhozenými z univerzit. Tyto „kecandy“, jak se také říkalo, často měnily působiště, případně se konaly i v parcích či jinde venku v přírodě. Mezi stálé adresy v Praze patřila např. „Vyšehradská univerzita“, což byl podnájem na Vyšehradě, kde bydlel a přednášel spřátelenému okruhu studentů literární vědec Vladimír Binar. Ve sklepech

psychiatrické léčebny v ulici Ke Karlovu 5 se scházeli proskribovaní spisovatelé a filozofové v čele se Zdeňkem Pincem, proto se toto místo nazývalo „pincárna“. Ve vile profesora Felixe Vodičky v Krči se zase setkávali k diskusím strukturalisticky orientovaní badatelé, kteří si říkali „medvědáři“ či „sklerokruh“.

> *Kotelní inteligence*

Profesor v ordinaci

Univerzitního profesora vyloučí z komunistické strany a hned nato jej vyhodí z katedry, zbaví profesury a zakáží mu přístup na univerzitu. Profesor onemocní a vyhledá lékaře. Stěžuje si na děsné bolesti břicha.

„Jak to máte se stranou, pane profesore?“ ptá se lékař.

„Z té mě vyhodili,“ odpovídá po pravdě bývalý profesor.

„Ale ne, pane profesore, to nemyslím. Mě zajímá, jak to máte se stolicí?“

„O tu jsem právě přišel skrzeva stranu,“ odpovídá profesor.

„Ne, pane profesore, vy mi nerozumíte.

S odpuštěním, jestli serete, že to tak musím říct.“

„Ano, pane doktore. Teď už na všechno.“

LOMONOSOVA UNIVERZITA – Ironický název pro zvláštní či pomocnou školu zvanou též „blbšule“. V dobách, kdy se politici chlubili nízkým vzděláním, resp. dělnickým původem, se žertem říkalo, že manželé Gottwaldovi se seznámili na univerzitě – „on tam dělal rámy a ona myla okna“.
> *Létající univerzita* > *ŠPUK (I)*

LŽIVÁ SLOVA – Pravidelný nedělní rozhlasový pořad *Živá slova* poté, co v něm na začátku normalizace začali vystupovat hosté obhajující nestoudnou okupaci země v srpnu 1968. Příznačné také je, že z názvu vzpomínkového pořadu *A léta běží, vážení...* zmizelo počátkem 70. let oslovení „vážení“. Z mikrofonu se pak linuly funkcionářské fráze prokádrovaných soudruhů.

Nedělní chvílka poezie

Okupace 68

Sedí Rusák na tanku,
smrdí na sto honů
někde ukrad hajzlpapír,
a tak píše domů.

Moji drazí, věřte mi to,
u srdce to bolí,
čekali jsme tady slávu
a teď chrápem v poli.

Snil jsem o tom, jak zde s dívkou
strávím svůj čas v kině,
kam se kouknu, všude nápis
„Rusáci jsou svině“.

Jeden den nám nadávají,
druhý den jsou tiše,
pijeme tu vodu z louže
a kručí nám v bříše.

Čekali jsme, že nás budou
vítat chlebem, solí,
ale lidí na nás plivaj
a hrozí nám holí.

Ženo, věř mi, jsem ti věrný
a jsem jako z dubu.
Ty buď taky, nebo jinak
rozbiju ti hubu.

Pane bože, u tanku mi
stojí krásná Máňa,
na tank píše, že jsem svině,
a tak končím.

Váňa

Vidím město

Vidím velké město rudé,
z jehož slávy hovno bude,
nad ním hvězda pěticípá,
pod ní národ hlady chcípá.

Lidé, buďte z ocele,
brzy se to posere!
Hlavy duté, srdce kruté,
duše černé, zuby žluté.

Mundúr, helma v barvě trávy,
tupý pohled březí krávy,
ruce rudé od krve
a není to poprvé!

Toť obraz je barvitý
sovětského bandity.
Co se člověk namluví,
nežli vola přemluví!

Proto drž se mojí rady,
k Ivanům se otoč zády,
neboť v hlavě hovězí
nic dobrého nevězí.

Kéž by bota Jana Husa
do prdele koplá Rusa!